

[Krag.]

mindre, efter at det danske Landbrug har faaet 50 Mill. Kr. i Form af en Krisehjælp, der har ladet Landbruget lige saa uhjulpet i Dag, som det var før denne Krisehjælps Gennemførelse? Er det ikke naturligt, at man mødes om Tilrettelæggelsen af en konstruktiv Politik med det Formaal virkelig at give et effektivt Bidrag til Erhvervslivets Genrejsning, til Forbedring af Rentabiliteten, til Opretholdelse af Hjemmene, ikke ved løst henkastet Understøttelse, men ved at gøre det Arbejde, som tilvejebringer Rentabilitet? Kalder Situationen ikke nu i samme Grad paa Offervillie, paa Samarbejde, paa dette at lægge Doktrinerne og Teorierne, de være nok saa berettigede og betydningsfulde, til Side for en Tid for at mødes i et Samarbejde til Lettelse af Tidens Nød? Det er dertil, vi fra den første Dag, der rettedes Henvendelse til os, har indbudt de Konservative, det er dette, som jeg ikke har forsømt at gøre opmærksom paa nogen Dag, medens disse Forhandlinger stod paa.

Naar det ærede Medlem Hr. Christmas Møller i Pressen har villet hævde, at de Oplysninger, der tilflød ham fra os under Forhandlingernes Gang, var fortrolige, saaledes at han ikke kunde bruge dem i sit Parti, vil jeg dertil sige, at det konservative Folkeparti ikke har haft ringere Vilkaar end Partiet Venstre, thi vi kunde naturligvis ikke, før vi havde nogenlunde Overblik over, hvad Forhandlingerne kunde føre til, forelægge dem for vort Parti. Men jeg har Gang paa Gang opfordret til, at Ledelserne for de to Partier i begge Rigsdagens Ting samledes, for at vi kunde forelægge hele Situationen for dem, for at vi kunde gøre dem klart, at hvis de vilde gaa ind i Forhandlingerne, kunde de paa mange og for dem betydende Punkter naa ikke uvæsentlige Resultater, og for at vi kunde forsøge et Samarbejde i Udformning af vore Krav, saaledes at vi derigennem kunde naa væsentligt videre, end Tilfældet nu blev, ogsaa — og det har jeg udtrykkeligt fremhævet — overfor Lockout-Situationen. Men de Herrer var ikke hjemme, de var ikke til at faa i Tale. Svaret var paa alle Henvendelser et ubetinget og absolut: Nej! Naar man nu fra konservativ Side hævder, og hævder med Rette, at man er gaaet til Valg paa en høj og hæderlig Kronekurs og betragter Indfrielsen af dette Løfte som ubetinget fornøden — nu vel, saa siger jeg: Dette Standpunkt respekterer jeg, selvfølgelig gør jeg det. Men det ved vi alle, at i det politiske Arbejde, dér har det absolutte Standpunkt trange Kaar, dér maa Relativiteten, Styrkeforholdet, Tider-

nes Vekslen, Kravenes Omdannelse i mange, mange Tilfælde blive bestemmende. Og jeg skulde formene, at med de Kauteler, som blev tilvejebragt for den ændrede Kronekurs, for dens Fastholden med Henblik paa den Betydning, som denne Foranstaltning har og fremtidigt vil have for Købeevnen her i Landet, for Rentabiliteten indenfor Hovederhvervet, saa vilde ganske sikkert det store, store Flertal af konservative Vælgere fuldt ud have forstaaet, om de Konservative havde slaaet Følgeskab med os i Gennemførelsen af dette Krav, og saa vilde — vil jeg hævde — Betydningen deraf i væsentlig Grad være blevet øget, fordi saa var der ikke blevet Plads for den Mistænkeliggørelse med Hensyn til Virkningerne af denne Politik, som man nu har set sin Fordel ved at saa ud over Landet, antagelig med Henblik paa de snart kommende kommunale Valg. (Munterhed). Ja, jeg vil haabe, at de Herrer ogsaa kan le, naar Valgdagen er endt.

Nu stiller man sig altsaa saaledes, at man siger: Vi vil intet som helst have at gøre med denne Sag, vi forhandler kun i de ordinære Udvalg. Ja, det er naturligvis et Standpunkt, og vi maa respektere det. Naar man ikke vilde med paa et tidligere Tidspunkt, er man jo suveræn i saa Henseende, man kan selvfølgelig sige nej. Men jeg haaber, at den Udtalelse, som det konservative Folkepartis Formand har fremsat senest i Dag i en Artikel i „Dagens Nyheder“, ogsaa er Udtryk for, at man i Udvalgene vil gaa ind i en Forhandling. Den Stilling, som vi overfor de Muligheder, som en saadan Forhandling frembyder, har indtaget, fremgaar jo ganske klart af den Forhandling, som har fundet Sted om et af de Forslag, som Overenskomsten indeholder, Forhandlingerne om Forlængelsen af Betalingsstandslovgivningen til ogsaa at omfatte December Termin 1932. Jeg har med stor Tilfredshed set det konservative Folkeparti paa vanlig Vis tage Del i Udvalgets Forhandling om dette Lovforslag, stille Ændringsforslag, hvoraf flere og betydelige er blevet imødekommet, saaledes at venteligt tre eller alle fire Partier kan samles om Lovforslagets Gennemførelse. Til Trods altsaa for den Stemning, som man møder her og dér i Partiet, og som jo ogsaa fandt Udtryk i Gaar i det ærede Medlem Hr. Korsgaards Tale — et saa voldsomt Udtryk, som jeg har skildret —, haaber jeg, at det skal forme sig saaledes, at vi under tilsvarende Vilkaar kan forhandle om ogsaa de andre Spørgsmaal.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard skruede sig i Gaar endogsaa op til at spørge,